

בס"ד ז' טבת ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 16:20
צאת השבת - 17:11
רבנו תם - 17:42
שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 796
@ מכריזין תענית עשרה בטבת שיחול ביום שלישי.
סיום הצום בשעה 17:06. יה"ר שיהפוך הקב"ה
צום זה לששון ולשמחה ולימים טובים, אכ"ר.
@ במוצאי שבת מתחילין "ברכת הלבנה".



אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.



פסטידון: "זיוזי דובר"
(יחזקאל לזי)

פרשת וילך

צום עשרה בטבת נקבע ע"י הרבנות ליום הקדיש הכללי

מלניני הפרשה:
← נאמו הגדול של יהודה, בו הוא מבקש לשחרר את בנימין.
← "אני יוסף" - יוסף מתוודע אל אחיו והזמין את כל המשפחה למצרים.
← "עוד יוסף חי" - יעקב מסכים לרדת מצרימה לראות את בנו.
← בדרך למצרים, רשימת שבעים הנפש הבאים מצרימה.
← הפגישה המרגשת בין יעקב ליוסף.
← יוסף מציג את אביו ומשפחתו לפני פרעה ומושיב אותם בארץ גושן.
← תקנותיו של יוסף במצרים בשנות הרעב.
"בי אדני ידבר נא עבדך דבר באדני אדני" (מ"ד י"ח)
"בי אדני ידבר נא" = 344 בגימטריא = **שמד**.
שמד - ראשי תיבות: **ז**יבור **מו**נע **ש**נאה. יהודה דיבר דברים מועטים, דברי פיוס ובקשה היות ובנימין לא השתתף במכירת יוסף וידע יהודה שזו עלילת שווא.
"בי אדני ידבר נא עבדך דבר באדני אדני" (מ"ד י"ח)
לכאורה מיותרות כאן המילים: **נא, בי, נא**, וכן **הי** של **כפרעה**? וגם צריך היה הכתוב לומר: ולא יחר אפך? אלא רמז יש כאן למה שכתוב בספרים, שכל הרוצה להינצל מן הכעס יאמר את הפסוק: **"במה יזכה נער את אורחו לשמור כדבריך"** (תהילים קי"ט). שכן יהודה ביקש כאן להינצל מכעסו של יוסף, אמר גם הוא את הפסוק הזה, אשר ר"ת שלו מהווים את המילים: **בי, נא, אלי, כי - במה יזכה נער את אורחו לישמור כדבריך**. (מפי השמועה)
"ויהאמר אל עבדיך הורידהו אבי ואשימה עני עבדי"
"עניני עליו" = 256 בגימטריא = **רון** (שמחה). אומר יוסף, "ואשימה עניני עליו", כשאראה את בנימין, אשמח. **רון = 256** בגימטריא = **יעקב ובניו**, כשיעקב ובניו נמצאים יחד אזי השמחה מושלמת.
"איך אעלה אל אבי והזכר איננו אתי פן אראה ברע אשר..."
"אראה ברע אשר" ראשי תיבות: **אבא, יעקב** אבינו, אבי השבטים. **"אראה ברע אשר"** = סופי אותיות: **רעה**. אם בנימין לא יחזור לאביו זאת בשורה רעה ליעקב אבינו. ידוע הדבר שכל יהודי צריך לחשוב בליבו ולומר לעצמו: **"כי איך אעלה (לאחר מאה ועשרים שנה) אל אבי (שבשמים)"**.
"ובני דן חושיים" (מ"ו כ"ג)
חז"ל אמרו: אלמלי שמרו ישראל שתי שבתות מיד **גאלין**. וזה בני ד"ן (היינו שתי שבתות, דן פעמים כ"ו). **חשים** - אותיות: **משיח**. אז יבוא משיח צדקנו. (פרדס יוסף)

פ"נת הנביאים והפזגמים
הקדיים רפואה למפה = התפונן לרעה שבאה.
דוגמה: עם בוא החורף רכש פל נהג / נהג נבון זוג מגבים למכוניתו, ובכך הוא מקדיים רפואה למפה.
מקור: אין-הקדוש-ברוך-הוא מפה את ישראל, אלא אם כן בורא להם רפואה תחלה [מגלה, יג]. (ניבונכו)

הסינו ממשל מדד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"ולאביו שלח כזאת..."

ידוע מדברי רבנו הארי ז"ל, שישנם ג' שמות הפרנסה, (וראו נכון להתכוון בשמות אלו כאשר מבקשים על הפרנסה), ואלו הם:
 א. פא"י - שמקורו מראשי תיבות: "פּוֹתַח אֶת יָדָךְ".
 ב. חת"ך - שמקורו מסופי התיבות של אותו פסוק: "פּוֹתַח אֶת יָדָךְ".
 ג. סא"ל - שמקורו משם חת"ך בחילוף אותיות (א"ת, ב"ש, ג"ר וכן הלאה).
 ועל-כך אומר הרה"ק המקובל האלקי ר' צבי הירש מזידיטשוב זי"ע: שנינו במשנה (ראש השנה טז): "בפסח נידונים על התבואה" (התבואה מסמלת את הפרנסה) ולכן נרמזו בשם החג, פסח, ג' שמות הפרנסה: פא"י, סא"ל, חת"ך.
 והנה "יעקב" בגימטריה הוא פא"י סא"ל, (182).
 ואם כך, חסר לו עוד שם אחד של הפרנסה - חת"ך. והיות והיתה שנת רעב, לכן - "ולאביו שלח כזאת..." - יוסף שלח לאביו "כזאת", בגימטריה חת"ך (428), כדי להשלים ליעקב אביו את כל שלושת שמות הפרנסה.

"בניך כשתלי זתים" - חינוך שימוש בעונשים

חינוך בשליטה וכפייה אינו עובד! אדם קטן וחלש משיג שליטה על ילדיו ע"י סנקציות, עונשים, צעקות והטלת אימה. מאחר ואין לו כלים אחרים להשפעה מתוקף אישיותו הוא נאלץ להפעיל את הסמכות בדרך כוחנית. להבדיל, אדם בעל אישיות אמיתית ובריאה יידע כיצד להשיג את מבוקשו בנועם ומתוך מתן דוגמא אישית. אפשר לראות את זה גם בבתי הספר כשיש מורים, שככל שהם יותר צועקים ומענישים, כך הילדים מכבדים אותם פחות, ולעומתם ישנם מורים שהילדים מאוד מעריכים, ובשקט פנימי וחינוכי מצליחים להשיג את המטרות הלימודיות ואף להשפיע על נפש הילדים ולתת להם כלים לחיים. הדרך החינוכית הנכונה, אם כך, תהיה לפעול בשקט, ברוך ובהקרנה אישית חיובית.
 למרות שעונשים זה דבר שיש להימנע משימוש מרובה בו, הוא בהחלט יכול להיות כלי עזר המסייע לחינוך אם עושים בו שימוש במינונים ובאופנים הנכונים. ככלל, אסור להעניש ילד בזמן כעס של ההורה. הילדים, כאמור, קולטים מתי אנהנו "מחנכים" כי "צריך לחנך" ומתי אנהנו פועלים מאהבה וטובתו היא זו שחשובה לנו.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לעולם
 ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלוויין בל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים שיעור רביעי, בחסות "בית הלחם"

נעם מרכזת מלך 016

ליוסף-חיים יהודיה סרבר להולדת הדין נ"י. יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו. יתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לרב משה ואילנה סרבר ולרב משה ורחל אוחיון שירוו נחת מיוצאי חלציהם

פסחה 016 ואו"צ

עומד לצאת לאור ספר בנושא "כח הדיבור" מסודר לפי פרשת השבוע עם הסכמות של רבנים חשובים זכות וסגולה לתרום להשתתף ולהקדיש חלק בהדפסת הספר. פרטים, שלמה: 050-5962588

כל הישועות והברכות

לשימואל ועינפרה בה-דה שתרמו לטעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה. וברכה והצלחה לכל משפחתם לרפואת רבקה בת שרה מנב"ת ולהבדיל לעיני שלמה בן זלכה ז"ל

קול חן וקול כה"ה

מזל טוב ואיחולים לבביים דוד ומויכל קפשיאף הי"ו דוד ואירית עצמו"ן הי"ו לנישואי רועי עם ד"ה מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. יעני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

כל הישועות והברכות

למרדכי ומלכה ירימיהו שתרמו לטעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה. וברכה והצלחה לכל משפחתם שירוו נחת מיוצאי חלציהם ולהבדיל לעיני חנה בת בנימין ז"ל

רפואה שלימה

לרב ישעיהו ביהצרי בן יוסף הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ויראה בשמחת יוצאי חלציו.

קול חן וקול כה"ה

מזל טוב ואיחולים לבביים ברוך ויעלי ישראל הי"ו לעמרם בן דוד הי"ו לנישואי ליאור עם שרית מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. יעני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

לעיני הצנוע והענו מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו נפטר יד' טבת יום שבת פקידת שנתו

להשאלה בחינם גמ"ח גמרות "שידו"ש"י"י"י" עמנואל כהני: 052-5270030

במלאת שנה לפטירת הענו והצנוע שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל תתקיים משמרה בשבת בשעה 12:00 בבית המנוח. העליה לבית העלמין ביום שני בשעה 15:15 - 16:00 מנחה, דברי תורה, ערבית וברכות בבית המנוח

רפואה שלימה לשחר אהרן בן תמר הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות.

רפואה שלימה לילדה מיה גולד בת מיטל מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. שתחזור לאיתנה.

רפואה שלימה ליוסף הובב בן אברהם הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות ולנחת ושלווה מכל יוצאי חלציו

שבת שלום זמבורד

בריאות והחלמה איתנה: לעילוי נשמות:

גולשן באבאי בת מרים ז"ל זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל מרים דויד בת פרי ויצחק ז"ל אסתר נאיאתי בת שרה ז"ל טובה הרוני בת שאוקט ז"ל שרה נסימי בת ביבי ז"ל נהיית מוסאי בת פרי ויצחק ז"ל קרינא דבורה בת יואל ז"ל

הרה"ג יוסף-מיכאל אברגיל בן רינה ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל יוחאי (אבי) ז"ל בן מרגלית שתחיה יצחק שלומי בן דבורה ז"ל שם-טוב נאמן בן סולטנה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייקה טחלוב בן שירין ז"ל איטא אבטובול בת שמחה ז"ל

אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלק בת מרסל מנב"ת שרה מוסאי בת סרוור מנב"ת סיגלית כלימי בת דינה מנב"ת רזיה סינדי בת חוה מנב"ת מרים ועלני בת גולשן מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרי רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורוורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

יו"ל ע"י ארגון "אברהם יג"ל" 054-7743834

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

צום עשרה בטבת

ביום עשרה בטבת סמך נבוכדנצר הרשע מלך בבל על ירושלים, והביאה במצור ובמצוק.

א הכל חייבים להתענות ואסור לפרוץ גדר. ואין הדבר תלוי ברצון הקהל. [שו"ת יביע אומר חלק א סימן לג].

ב חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר דהיינו שעה ושנים עשר רגעים בשעות זמניות, לפני הזריחה, עד צאת הכוכבים, שהוא כעשרים דקות אחר שקיעת החמה. [ילקוט יוסף-מועדים-תקכט].

ג הישן על מיטתו שינת קבע בליל התענית, וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול ולשתות, אפילו קודם עמוד השחר. אך אם התנה קודם שהלך לישן שבדעתו לקום קודם עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול עד עמוד השחר. וכל זה על פי הפשט, אך על פי הזוה"ק אין לאכול גם על ידי תנאי. [יביע אומר ה' סי' כב].

ד אף תלמידי חכמים ומלמדי תינוקות, חייבים להתענות כל תענית צבור. אולם אין להם להתענות תענית שובבי"ם או תענית לכפרת עוונות וכדומה, בזמן עבודתם, כיון שעל ידי חלישות כוחם ימעטו במלאכת שמים. וכן הדין לפועלים או לפקידים, וכל שכן לבני ישיבה ההוגים בתורה שאסור להם להתענות תעניות הזוכרים. ובימי השובבי"ם עדיף שיתענו תענית דבור, אך אסור להם לבטל מסדר לימודם ולקרוא תהלים, כי אין לך דבר העדיף יותר מלימוד הגמרא וההלכה. [יביע אומר חלק ב' סימן כח סק"ז].

ה כל הצומות הללו מותרים ברחיצה ובסיכה ובעילת הסנדל ובתשיש המטה, חוץ מתשעה באב. ומותר להתרחץ בחמין בימי הצומות. והמחמיר תע"ב. [ילקוט יוסף מועדים ע"י תקל].

ו חולה שאין בו סכנה פטור מלהתענות בכל הצומות הללו. ורשאי לאכול בבוקר, כשיש צורך בכך, ואין צריך להתענות תענית שעות. וכל שכן שאין צריך לאכול ולשתות פחות מכשיעור. ואפילו חולה שנתרפא אך עודנו חלש, כל זמן שיש חשש שאם יצום יחזור לחלו, פטור מלהתענות. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלא].

ז זקנים תשושי כח שמצטערים בתעניתם פטורים מכל הצומות הללו לרבות תשעה באב. [ילקוט יוסף-מועדים-תקלב].

ח קטן שלא מלאו לו שלש עשרה שנה ויום אחד, וקטנה שלא מלאו לה י"ב שנה, פטורים מהתענית. ואפי' תענית שעות אין להם להתענות, אף שיש להם דעת להתאבל על החורבן. ויש מחמירים לומר שאין להאכילם אלא לחם ומים, אך המנהג להקל לתת להם כל צרכם, וכן ראוי להורות בזמן הזה שירדה חולשה לעולם. [ילקוט יוסף דיני חינוך קטן עמוד רלט. ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקל].

ט חולה וזקן שפטורים מלהתענות בימי הצומות הללו, אינם צריכים התרה לפני שיאכלו. וכן חתן ובעלי ברית שאינם משלימים התענית כשהצום דחוי, רשאים לאכול בלי התרה, והמחמיר לעשות התרה כשהדבר אפשרי בנקל, תבוא עליו ברכה. [יביע אומר ח"ב סי' ל' אות ה-ח].

י אין לשטוף את הפה בבוקר בהתעוררו משנתו בימי תעניות צבור. ומכל מקום במקום צורך יש להתיר כשאינו שם בפיו יותר משיעור רביעית בבת אחת, ובאופן שיוודע בעצמו שיוכל להזהר שלא יבלע מן המים. וכן מותר להשתמש במשחת שיניים בתעניות צבור על הדרך הנ"ל למי שקשה לו בלי לצחצח את שיניו. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלד].

יא אדם בריא שמתענה, אך עליו לבלוע גלולות וכדורים נגד מיחושי ראש וכדומה, מותר לו לבלוע התרופה בלי מים, כל שאין בה טעם ערב לחיך. וכן מותר לשתות תרופות שאין החיך נהנה מהם. אבל אם החיך נהנה מהם אין להתיר. אולם במקום חולי פנימי אין להחמיר. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלה].



"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת ויגש

המפגש בין יהודה ויוסף טעון וסוער. יהודה אומר: "יאל יחר אַפְך בַּעבֶדְךָ" ר"ת **אויב**. דהיינו אני מתייחס אליך כאויב. "כי כמוך כפרעה" להריגה. מתחיל דיאלוג בין יהודה ליוסף. **אדני שאל את עבדו**=ס"ת **תלוי**. "לאמר היש לכם אב או אח". תלוי מה אתה מבקש לדעת. "עבדני לאמר היש לכם"=ס"ת **רושם** אתה רוצה לעשות עלינו זה לא עובד ככה. "ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן", אומר יהודה שהמהות של עם ישראל זה האחדות. לומדים זאת מהתיבות **אב זקן וילד זקנים קטן**. דהיינו שני הקצוות, וכך אני רוצה לצאת ממצרים. "ותאמר אל עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו", רומז יהודה ליוסף על הגזירה של 400 שנה עבדך לפרעה. **הורדהו** אותיות **הוה רדו**. הוה בארמית "היה" 400 שנה "רדו" גימטריא 210 שנה זה השעבוד בפועל. "ואשימה עיני עליו", אני אשעבד אתכם. אומר יהודה ליוסף: אתה חשבת 400 שנה אבל יש בעל הבית לעולם שמחליט 210 שנה. פירוש שני לפסוק, ועל מה נשתעבדו אומה זו. **ותאמר אל עבדך הורדהו אל**=ס"ת **ירבלו** אחד על השני. "**ואשימה**" אותיות **יש אומה**, ורמז לצרות עין. "ואשימה עיני עליו", דהיינו על האחר. אומר רש"י במקרה של דתן ואבירם שגילו את משה עם המצרי והבין שהכל בגלל לשון הרע. "ותאמר אל עבדך אם לא אחיכם הקטן איתכם **לא תוסיפון לראות פני**"=ר"ת **אתפלל**. בידוע שיהודה ניגש אליו ודיבר קשות וצריך סייעתא דשמיאא שיתקבלו דבריו, לכן אמר אתפלל קודם. "ולא תוסיפון לראות פני", ידוע שאסור להתפלל מול פניו של רשע, לכן הקדים תפילה. נשים לב שהפרשה מדברת רק על שני יהודה היכן האחרים: הפרשה מדברת על שני מלכים ועל שני משיחים. משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, וגם בגלל שערך לאביו על שני העולמות שלו. כשאומרים דבר חייבים לעמוד בו, כמה חשוב לשמור את כח הדיבור. רואים זאת גם כשמנצא הגביע באמתחת בנימין, שכתוב "ויהאמר יהודה מה נאמר ומה נצטדק האלוהים מצא את עון עבדך, הנו עבדים לאדני גם אנחנו וגם אשר נמצא הגביע בידו". היה מוכן להיות עבד במצרים רק לעמוד בדיבורו להביא את בנימין בריא ושלם לאביו. רואים עוד ברש"י על יהודה ואני נתקשרתי בקשר חזק להיות מנודה משני העולמות. הראיה מהגמרא שאומרת מי שפרע מדור המבול יפרע ממי שלא עומד בדיבורו, זה העולם הזה שמאבד. ואיך מאבד העולם הבא? ידוע מי שאינו עומד בדיבורו ואינו אומר אמת אז בוודאי נכשל בשקר, לשון הרע, רכילות, הונאת דברים וכעסן. אז בוודאי יאבד את העולם הבא שלו. לכן נלמד מיהודה כמה מסירות נפש צריך האדם כדי לעמוד בדיבורו. ופירוש שני לתבה לעמוד בדיבורו, דהיינו שהדיבור צריך לעמוד בתוך הפה ולא לצאת החוצה. וכך ישמור על שני העולמות. "כי איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי". הפסוק מלמד שצריך לקחת האדם ברצינות הראויה את חייו כבר מילדות, כאשר מגיע לבית דין של מעלה שלא יחסרו לו הימים של הנערות והשובבות למכסה שבה אמור לעלות ולחשוב לעשות את רצון ה' יתברך. (עבדכם הנאמן א.ש.).

" ואבותינו סיפרו לנו "

אלוי: "יש עליך איזו גומייה?" ואני אלוי: "יש לך דלת של הדגם הישן של אלקטרה?" דברים כאלה. התקשרתי אלוי. "האם מכרת מייבש לגברת הזו והזו?" אני שואל אותה. הוא מיד מתחיל במנגנה: "מכרתי לה במאה שקל, אמרתי לה שזה בלי אחריות. הוא עבד חצי שנה".

"עזוב", אמרתי לו. "איך לה שום טענות. אני רק רוצה לברר ממי רכשת אותו?" "מה העניין?" שאל.

"סתם, צריך לדעת. יודע או לא?" "ממש לא", הוא אומר, "מצאתי אותו באיזה מגרש פתוח בצפון. נסעתי עם הילדים לטויל. במקום ליהנות הם היו צריכים לסחוב אתי את הגרוטאה..."

"טוב, אם אתה אומר שלא נתת לה אחריות, אז אסביר לה", שיניתי נושא וסיימתי את השיחה.

מכאן פנינו למורה הוראה. היה ברור שהאישה לא הניחה את הכסף, כך גם החשמלאי, אך עדיין היה לנו חשש שאולי האבידה שייכת מצד הדין לאחד מהם.

הרב אמר כי מאחר שהכסף לא היה שייך להם, ומדרך תשובתם עולה כי הם אפילו לא ידעו על קיומו, הם לא זכו בכסף ואין להם כל שייכות אליו.

שאלנו מה אנתנו צריכים לעשות עוד, והוא ענה כי מצד הדין לכאורה יש כאן ייאוש ומותר לנו להשתמש בכסף, בתנאי שאם באחרית הימים יתברר שהבעלים לא התייאשו, כיוון שהיה לכסף סימן, אנו נצטרך להשיב את הכסף.

יצאנו מהרב. אמרתי לשותפי: "אני כל כך שמח בשבילך. בטח יהיה לך מה לעשות עם 52,000 השקלים".

הוא אומר לי: "התכוונת 26,000". אמרתי לו: "למה 26? ספרנו ביחד. זה היה 52".

"נכון", הוא אמר. "באמת היה שם 52,000, אבל מה לעשות, אנתנו שותפים. אני מצאתי סכום ואני צריך להתחלק איתך".

עצרתי. השתכלתי עליו לראות שהוא אינו צוחק, אך לי זמן להבין שהוא התכוון לכל מילה. "תגיד, אתה בסדר?" אמרתי. "אולי אני אהיה שותף גם אם תזכה בלוטו?"

"לא", אמר, "הלוטו אינו קשור אליך, אבל המייבש קשור ועוד איך. זה חלק מהעסק שלנו".

התחלנו להתווכח עד שזה הגיע לטונים גבוהים, אבל הוא לא ויתר: "אתה תיקח את 26,000 השקלים, ולא פרוטה פחות".

בשלב מסוים הוא פשוט הניח מחצית מהסכום על גדר אבנים, עלה על האופנוע והשאיר אותי עם הכסף. הלכתי הביתה והחלטתי שאת הכסף הזה אני שומר.

יום לאחר מכן מישאו ביקש ממני הלוואה. הבאתי לו את הסכום וידעתי שהכסף נמצא בידיים בטוחות.

כך חלפו שנתיים, הכסף הוחזר והולווה מספר פעמים, ואז התארסה בתו של שותפי.

החתן היה בן תורה וידעתי ששותפי התחייב לסכום לא קטן. כשלושה שבועות לפני החתונה הבאתי יחד עם רעייתי לביתו. אמרנו להם שאנחנו רוצים למסור להם את מתנתנו עוד לפני החתונה, כדי שיוכלו לעשות בה שימוש נאות בזמן הזה.

ישבנו איתם דקות אחדות ולאחר מכן חזרנו לביתנו. עוד לא הגענו הביתה, וכבר צלצל הסלולארי שלי.

"מה זה צריך להיות?" שאל שותפי. "שמרתי לך את הכסף ששייך לך", אמרתי לו. "האבידה הזו הייתה שייכת לך ואני רק שמרתי אותה כפיקדון".

"אבל זה היה רק 26,000 שקלים, איך הסכום הזה צמח פתאום ל-80,000?"

"זה חשבון אחר", אמרתי לו. "הרי אתה מתחיל לעבוד מהצהריים ואני עובד עוד שעותיים בבוקר. מאז מציאת האבידה, קיבלתי זה עצמי שכל עבודה שאעשה בבוקר, אפרש לך מחצית, וזה סכום המחצית שהצטבר מהשעותיים האלה בשנתיים שחלפו".

זהו הסיפור. זה זמן רב שאנשים אומרים לי לשלוח לך אותו. לא רציתי לעשות זאת, כי חשתי שזו גאוה, אבל בתקופה האחרונה שהייתה מלאה בהמלוקות, השתכנעתי שיהיה זה קידוש ד' לפרסם את הסיפור על ריב מסוג אחר של שני שותפים, ריב שוודאי יש בו כדי לתקן מריבות אחרות ובכל מקרה להוכיח שניתן גם אחרת. (חיים ולדר)

מה הייתם עושים לו הייתם מוצאים כמה עשרות אלפי שקלים במזומן? טכנאי חשמל מוצא ועושה את כל הדברים הנכונים... עם תוספת קטנה שמשנה את הכל... סיפור נדיר על יושר, חברות, נאמנות ומסירות...

תחילה אספר לך על מקצועי. הפרנסה שלי היא בתחום החשמל, אבל קשה להגדיר אותי רק כחשמלאי.

אני עובד בכל דבר שקשור בחשמל, וזה אומר שמעבר לתיקוני קצרים והעברת קווי תאורה, שקעים ומתגים ותיקון כל מכשירי החשמל, אני מעין בנק של חלפים למקוררים, למכוונות כביסה, למדיחים ולמייבשי כביסה.

כשאתה רואה מכוונת כביסה זרוקה בשטח, אינך מעיף מבט לעברה, אבל בשבילי היא אוסף של עשרות חלקים פוטנציאליים, מגומיות ועד תוף, מנוע, ברגים, דלתות, צינורות וכדומה. כשאני רואה מכשיר חשמלי, הדבר הראשון שאני עושה הוא קודם כל להעמיס אותו על הרכב שלי, ואין זה משנה אם אני בדרך לחתונה או בחזור מאסיפת הורים.

עם כל הכבוד, זו הפרנסה, ומכשיר חשמלי - ממגהץ ועד מקרר תעשייתי - הוא בפירוש מקור פרנסה.

אני מעמיס, מביא למחסן ובודק. אם הוא ניתן לתיקון, אתה יכול להרוויח עליו אלף שקל ויותר, ואם הוא לא ראוי לתיקון - אתה מתחיל לפרק אותו עד שלא נשאר ממנו זכר, ואז ייתכן שתרוויח עליו עוד יותר כסף, כי בחודש הבא יהיה משהו שרצה גומייה; השני - דלת; השלישי - צינור; הרביעי - תוף, וכל אחד ישלם לך בין 200 ל-400 שקלים. כך אנתנו מתפרנסים. כשאני אומר מתפרנסים, הכוונה לי ולשותפי. אנתנו שותפים זה עשרים שנה. שנינו לומדים במשך היום. הוא בבוקר, אני בערב. אני עובד מהבוקר, ומהצהריים אנתנו עובדים בשותפות. יש עבודות שאנתנו עושים יחד ויש עבודות שמבצעים לחוד. אנתנו מתחלקים בכך, וברוך ד' יש פרנסה טובה.

באחד הימים הוא מתקשר אליי בשעה 14:00 בצהריים ואומר לי: "תגיע אליי מהר לכתובת זו וזו".

אני שואל אותו: "קרה משהו?". "תבוא ותראה", הוא עונה. "האם זה סובל דיחוי?" והוא אומר: "לא סובל דיחוי כלל".

אני כבר מדמין מה יכול להיות שהוא מצא, אולי תנור חדש ששווה 2000 שקל - כי יש אנשים, שמשום מה זורקים במקום לנקות... - או מקרר תעשייתי ששווה 5000 שקל.

כשאני מגיע למקום, אני רואה אותו נשען על מייבש כביסה חלוד וישן עם דלת לפני נשירה. מבט מקצועי של מספר שניות מביא אותי למסקנה, שאם אנתנו מוציאים מהחורבה הזו 30 שקלים - אנתנו ברי מזל.

"בשביל הנגיגית הזו הבאת אותי לכאן?" אני שואל אותו. ואז אני מבחין שהוא מזיע כולו. "מה קרה?" אני שואל.

"בוא נעמיס את הדבר הזה על הרכב שלך ואז נדבר". העמסנו ונסענו לכיוון המחסן. שם הורדנו את הגרוטאה, ורק לאחר שהגוף את הדלתות, הוא מתכופף, מגשש בידי וזא מוצא... קופסה של קפה עלית.

"איזה יופי", אני אומר לו, "הרווחנו 49.90 שקל".

"תפתח את הקופסה ותראה שמדובר בקצת יותר", הוא אומר. אני פותח את הקופסה ומגלה שהיא גדושה בשטרות מגולגלים של 200 שקל. סך הכל 52,000 שקלים היו שם.

"מה עושים?" אני שואל אותו.

"צריך לברר מי השליך את המייבש", הוא אומר.

תלנו פתקים בכל הבניינים הסמוכים שאלנו מי השליך מייבש כביסה ישן וכתבנו שיש בתוכו אבידה, אך לא ציינו איזו. לאחר שלושה ימים התקשרה אליי תושבת המקום ואמרה כי היא השליכה את המייבש, אך לא ידוע לה על משהו שהלך לאיבוד.

שאלתי אותה: "קניית את המייבש בחנות?" היא אמרה: "לא, קניתי אותו רק לפני חצי שנה בגרושים, מאיזה חשמלאי שעוסק בחלפים, אך הסתבר שזה בדיוק מה שזה היה שווה: גרושים".

"תוכלי להיזכר מי החשמלאי?". "כן", אמרה וציינה את שמו. הכרנו אותו. הבראנז'ה הזו די מצומצמת וקיימת בה תחרות מחד ואחוות אנשי מקצוע מאידך. הוא יכול להתקשר